

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cruz & Companhia Lda

Strona pozwana: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Sentencja

Artykuł 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3403/93 z dnia 10 grudnia 1993 r. należy interpretować w ten sposób, że ustanowiona przez eksportera w celu zapewnienia zwrotu zaliczki otrzymanej na poczet refundacji wywozowej gwarancja może zostać uruchomiona w przypadku gdy w wyniku kontroli przeprowadzonej po faktycznym wywozie i odprawie celnej odnośnych produktów ustalono, że któraś z pozostałych przesłanek przyznania tej refundacji, w szczególności przesłanka dotycząca solidnej i właściwej jakości handlowej wywożonych produktów, przewidziana w art. 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1829/94 z dnia 26 lipca 1994 r., nie jest spełniona.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 22.6.2015.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 25 września 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Openbaar Ministerie/ A.

(Sprawa C-463/15 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Pilny tryb prejudycjalny — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania — Artykuł 2 ust. 4 i art. 4 pkt 1 — Warunki wykonania — Krajowe prawo karne uzależniające wykonanie europejskiego nakazu aresztowania, oprócz wymogu podwójnej odpowiedzialności karnej, od warunku, żeby zarzucany czyn był w świetle prawa wykonującego nakaz państwa członkowskiego zagrożony karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym polegającym na pozbawieniu wolności o górnej granicy co najmniej 12 miesięcy)

(2016/C 038/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Strona pozwana: A.

Sentencja

Artykuł 2 ust. 4 i art. 4 pkt 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby przekazanie na podstawie europejskiego nakazu aresztowania było uzależnione w państwie członkowskim wykonującym nakaz nie tylko od warunku, żeby czyn, w przypadku którego wydany został europejski nakaz aresztowania, stanowił przestępstwo w świetle prawa tego państwa członkowskiego, ale również żeby był on w świetle tego samego prawa zagrożony karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 12 miesięcy

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 3.11.2015